

COLLECTION OF SCIENTIFIC PAPERS

ISSUE
№55

3RD INTERNATIONAL SCIENTIFIC
AND PRACTICAL CONFERENCE

**INNOVATIVE
RESEARCH
IN SCIENCE
AND ECONOMY**

JANUARY 28-30, 2026
BRUSSELS, BELGIUM

INTERNATIONAL SCIENTIFIC UNITY

3rd International Scientific and Practical Conference
**«Innovative Research in Science and
Economy»**

Collection of Scientific Papers

January 28-30, 2026
Brussels, Belgium

UDC 001(08)

Innovative Research in Science and Economy: Collection of Scientific Papers with Proceedings of the 3rd International Scientific and Practical Conference. International Scientific Unity. Brussels, Belgium, January 28-30, 2026.

ISBN 979-8-89704-976-9 (series)

DOI 10.70286/ISU-28.01.2026

The conference is included in the Academic Research Index ReserchBib International catalog of scientific conferences.

The materials of the collection are presented in the author's edition and printed in the original language. The authors of the published materials bear full responsibility for the authenticity of the given facts, proper names, geographical names, quotations, economic and statistical data, industry terminology, and other information.

The materials of the conference are publicly available under the terms of the CC BY-NC 4.0 International license.

ISBN 979-8-89704-976-9 (series)

© Participants of the conference, 2026

© Collection of Scientific Papers "International Scientific Unity", 2026

Official site: <https://isu-conference.com/>

SECTION: PHYSICAL EDUCATION AND SPORT

Борисюк С.Ю., Романюк В.М., Круглій С.М. УДОСКОНАЛЕННЯ ТЕХНІКИ СТАРТУ НА КОРОТКІ ДИСТАНЦІЇ З ВИКОРИСТАННЯМ СТРУКТУРНО-ФУНКЦІОНАЛЬНОГО МОДЕЛЮВАННЯ.....	278
--	-----

Вегнер О.І., Ішук Н.М., Ковальський А.А. ОПТИМІЗАЦІЯ МОТИВАЦІЙНОГО КОМПОНЕНТУ ЗАНЯТЬ ФІЗИЧНОЮ КУЛЬТУРОЮ У СТАРШОКЛАСНИЦЬ ЗАСОБАМИ ФІТНЕСУ.....	280
--	-----

Зорько Д., Зубко С., Оршацька Н. ВИКОРИСТАННЯ ШІ ДЛЯ ДІАГНОСТИКИ ТРАВМ ТА ПЛАНУВАННЯ ТРЕНУВАНЬ: ВРАЗЛИВОСТІ ШІ-СИСТЕМ І РИЗИК МАНІПУЛЯЦІЇ ДАНИМИ. ЕТИЧНІ АСПЕКТИ ВИКОРИСТАННЯ ШІ У СПОРТІ.....	283
---	-----

SECTION: PHYSICS AND ASTRONOMY

Pysarenko A. MODELING LAMB WAVE RESPONSE TO INTERNAL DAMAGE IN MULTILAYERED COMPOSITE MATERIALS.....	287
---	-----

SECTION: POLITICS AND SOCIOLOGY

Варич Д. АКТУАЛЬНІ ВИКЛИКИ ФЕМІНІЗМУ ТА ГЕНДЕРНОЇ РІВНОСТІ...	290
---	-----

SECTION: PSYCHOLOGY

Руденко І.М., Черненко О.М., Жогло О.В., Коломоєць А.М. ПСИХОЛОГІЧНА ГОТОВНІСТЬ ДО РИЗИКУ В ЕКСТРЕМАЛЬНИХ УМОВАХ ДІЯЛЬНОСТІ ФАХІВЦІВ ЕКСТРЕНОГО РЕАГУВАННЯ	293
---	-----

Яновська Т.А., Гончарова Н.О., Харченко А.С. МОЖЛИВОСТІ АРТ-ТЕРАПІЇ МАЛЮНКОМ У ПОДОЛАННІ ДІТЬМИ І ДОРОСЛИМИ КРИЗОВИХ СТАНІВ	296
--	-----

Лутенко В. ФОРМУВАННЯ ЕМОЦІЙНОГО ІНТЕЛЕКТУ ПІДЛІТКІВ ЗАСОБАМИ ТРЕНІНГОВИХ ТЕХНОЛОГІЙ.....	300
--	-----

SECTION: PSYCHOLOGY

ПСИХОЛОГІЧНА ГОТОВНІСТЬ ДО РИЗИКУ В ЕКСТРЕМАЛЬНИХ УМОВАХ ДІЯЛЬНОСТІ ФАХІВЦІВ ЕКСТРЕНОГО РЕАГУВАННЯ

Руденко Ілона Миколаївна

кандидат психологічних наук

Черненко Олександр Миколайович

кандидат медичних наук

Жогло Ольга Володимирівна

викладач

Коломоєць Аліна Миколаївна

викладач

Кафедра психології діяльності в особливих умовах
Національний університет цивільного захисту України
Черкаси, Україна

Сучасний світ, зокрема в умовах військових дій, техногенних катастроф, природних лих та пандемій, характеризується збільшенням інтенсивності та непередбачуваності загроз. Це вимагає від фахівців екстреного реагування не лише професійної майстерності, а й високого рівня психологічної стійкості та готовності до свідомого прийняття ризикованих рішень в умовах обмеженого часу та інформації. Діяльність фахівців екстреного реагування відбувається в умовах безпосередньої загрози їхньому життю та здоров'ю. Недооцінка, переоцінка або неадекватне сприйняття ризику призводить до неефективних дій, підвищує ймовірність травматизму (як власного, так і постраждалих), а також може спричинити розвиток професійного вигорання та посттравматичних стресових розладів. Психологічна готовність до ризику є ключовим компонентом професійної придатності фахівців. Лише адекватне управління ризиком дозволяє зберігати самоконтроль, ефективно взаємодіяти у команді та приймати оптимальні рішення в критичних умовах.

Актуальність висвітлення проблеми психологічної готовності до ризику в екстремальних умовах діяльності фахівців екстреного реагування зумовлена низкою ключових чинників: постійне зростання кількості та складності екстремальних ситуацій; висока ціна помилки та особиста небезпека; необхідність забезпечення професійної надійності; практичний запит на вдосконалення системи підготовки. Вивчення психологічної готовності до ризику є своєчасним і має важливе теоретичне та практичне значення для збереження життя, здоров'я та підвищення ефективності діяльності фахівців, які щоденно виконують завдання в умовах найвищої небезпеки.

Потрібно підкреслити, що актуальність дослідження багаторазово зростає в умовах повномасштабної агресії та тривалого воєнного стану. Діяльність фахівців екстреного реагування відбувається безпосередньо в зоні бойових дій, на деокупованих територіях та під час постійних ракетних обстрілів. Це створює максимально високий, непередбачуваний та пролонгований ризик для життя. Фахівці стикаються з унікальними воєнними ризиками, такими як мінна небезпека, загроза повторних ударів, можливе застосування хімічної зброї чи засобів дистанційного ураження. Готовність до ризику тепер вимагає швидкої адаптації до динамічно мінливого бойового середовища. Воєнний стан перетворює екстремальні умови з епізодичних на постійні. Це призводить до кумулятивного психологічного виснаження, знижуючи здатність адекватно оцінювати ризики та приймати раціональні рішення. Високий рівень небезпеки, постійні втрати та необхідність працювати в умовах морально-етичних дилем підвищують ризик розвитку ПТСР, синдрому вторинної травматизації та професійної дезадаптації. Психологічна готовність до ризику стає критичним елементом національної безпеки та стійкості. Від здатності цих фахівців зберігати професійну надійність залежить порятунок цивільного населення, розмінування територій та функціонування критичної інфраструктури.

Ряд науковців розглядали питання психологічної готовності до діяльності в професійній сфері: Л.Гапоненко, М.Д'яченко, Г.Костюк, Л.Нерсисян, М.Томчук, І.Чорна та інші. Зокрема, вчені досліджували особливості психологічної готовності до різних видів діяльності: діяльності психолога (М.Багашов, Л.Долинська та інші); діяльності військовослужбовців (Д.Грищенко, Л.Матохнюк, В.Молотай та інші); діяльності працівників МНС України (О.Колесніченко) [2]; діяльності поліцейських (В. Остапович, В. Барко, В. Бабенко, Л.Кирієнко, І.Пампура) [1;3].

Психологічна готовність, як загальна категорія (за М.Дяченком, Л.Кандибовичем, В.Пуні) є основою для готовності до ризику. Вона визначається як наявність у фахівця: мотиваційної установки (бажання та прагнення виконувати завдання); пізнавальної готовності (знання, вміння та навички, необхідні для діяльності); емоційно-вольової стійкості (здатність до самоконтролю, мобілізації в умовах стресу). Ризик розглядається не лише як об'єктивна небезпека (загроза травми, смерті), але і як суб'єктивний стан — ситуація вибору між альтернативними діями, де успіх не гарантований, а наслідки невдачі можуть бути критичними. Готовність до ризику — це зріла, усвідомлена готовність до дії в умовах, коли уникнути ризику неможливо для досягнення службової мети.

Психологічна готовність до ризику в екстремальних умовах — це інтегральне, динамічне та відносно стійке психічне утворення, яке забезпечує здатність фахівця своєчасно, адекватно та усвідомлено сприймати, оцінювати, прогнозувати і приймати ризик, а також успішно діяти в умовах високої небезпеки та невизначеності. Розглянемо ключові характеристики психологічної готовності до ризику:

- інтегральність, як система взаємопов'язаних особистісних, пізнавальних та емоційно-вольових компонентів;

- динамічність, як готовність до змін залежно від поточної ситуації (рівня загрози, втоми, досвіду);
- цілеспрямованість, як готовність на досягнення професійної мети (порятунок, ліквідація) при мінімізації особистих та колективних втрат [2].

Психологічна готовність до ризику є багатокомпонентним та інтегративним утворенням, що забезпечує успішне функціонування фахівця екстреного реагування в умовах високої невизначеності та загрози. У структурі цього феномену традиційно виділяють три основні, взаємопов'язані блоки, кожен з яких відіграє критичну роль у прийнятті та реалізації ризикованих рішень. Проаналізуємо компоненти:

1. Когнітивний (пізнавальний) компонент. Цей компонент є інтелектуальною основою готовності до ризику. Він відповідає за здатність фахівця до адекватного сприйняття, обробки інформації та прогнозування в умовах екстремального дефіциту часу. Оцінка та прогнозування ризику включає швидке визначення джерела, інтенсивності та динаміки загрози. Фахівець має бути здатним не лише ідентифікувати потенційну небезпеку, але й спрогнозувати ймовірні наслідки власних дій чи бездіяльності. Інтелектуальна гнучкість сприяє здатності оперативно змінювати план дій у разі несподіваного розвитку подій та генерувати альтернативні, менш ризиковані варіанти рішень. Наявність глибоких та актуальних знань, які має фахівець, дозволяють перевести невідому небезпеку у розрахунковий ризик.

2. Мотиваційно-особистісний компонент. Цей блок визначає внутрішню спонукальну силу та особистісні ресурси, які дозволяють фахівцю усвідомлено прийняти ризик. Це ядро вольової поведінки. Професійна мотивація та обов'язок визначають пріоритет службового обов'язку (порятунок життя, ліквідація наслідків) над інстинктом самозбереження. Це усвідомлена готовність до самопожертви в межах професійного ризику. Особистісні якості включають такі риси, як рішучість (здатність швидко зробити вибір), сміливість (здатність діяти в умовах страху), відповідальність та впевненість у власній компетентності. Ціннісне ставлення до ризику передбачає усвідомлення фахівцем того, що ризик є невід'ємною частиною професії, а не випадковою подією.

3. Емоційно-вольовий компонент. Цей компонент відповідає за самоконтроль та мобілізацію психічних ресурсів безпосередньо в момент виконання ризикованої дії. Стресостійкість та фрустраційна толерантність передбачає здатність зберігати ясне мислення і ефективно діяти під впливом сильних негативних емоцій та в умовах невдачі. Вольова саморегуляція передбачає здатність до цільової мобілізації психічних та фізичних сил, спонукання себе до виконання необхідної, але небезпечної дії, а також контроль імпульсивної поведінки. Емоційна саморегуляція передбачає керування страхом, здатність перетворити страх з дезорганізуючого на мобілізуючий фактор, який підвищує пильність та обережність [1;2;3].

Ці три компоненти функціонують як єдина система: когнітивна оцінка живить мотивацію, а емоційно-вольова регуляція забезпечує успішну реалізацію прийнятого рішення в умовах високого ризику. Отже, психологічна готовність

до ризику — це психологічний «буфер» між високою об'єктивною небезпекою та успішним виконанням завдання. Вона перетворює потенційно дезорганізуючий вплив ризику на організуючий фактор діяльності фахівця. Це є критичною умовою для професійної ефективності та психологічного виживання фахівців екстреного реагування, особливо в умовах тривалого воєнного стану. Підкреслимо, що вивчення даної проблеми переходить з рівня академічного інтересу на рівень життєво необхідного практичного завдання, без вирішення якого неможливе забезпечення безпеки та ефективності діяльності сил екстреного реагування.

Список використаних джерел

1. Барко В., Барко В., Мойсєєва О. Визначення ступеня психологічної готовності поліцейських до професійної діяльності. Вісник Національного університету оборони України. 4 (68). 2022. С. 16-28
2. Колесніченко О.С. Аналіз сформованості рівнів психологічної готовності працівників МВС України до дій в екстремальних ситуаціях. Вісник національної академії оборони України. Збірник наукових праць. К.: НАОУ. 2010. Випуск 1 (14). С.101-106.
3. Професійно-психологічна готовність поліцейського до службової діяльності: науково-практичний посібник / В.П.Остапович, В.І.Барко, В.Г.Бабенко, Л.А.Кириєнко, І.І.Пампура, Н.Ю.Ярема. К.: ДНДІ МВС України. 2017. 180с.

МОЖЛИВОСТІ АРТ-ТЕРАПІЇ МАЛЮНКОМ У ПОДОЛАННІ ДІТЬМИ І ДОРОСЛИМИ КРИЗОВИХ СТАНІВ

Яновська Тамара Анатоліївна

к. психол. н., доцент

Гончарова Наталія Олексіївна

к. психол. н., доцент

Харченко Анжела Станіславівна

к. психол. н., доцент

Полтавський національний педагогічний
університет імені В. Г. Короленка, Україна

Арт-терапія малюнком, як арт-терапевтичний метод, являє собою творче, спонтанне чи тематичне малювання. Малюнок виступає ефективним інструментом, адже завдяки ньому, особа може вільно висловити свої думки, почуття та переживання через мову образів, символів та кольорів, вивільнитися від негативних переживань та «змалювати» (зобразити на папері) своє ставлення до оточуючої дійсності. Даний напрямок є фундаментом арт-терапії, бо вона